

Ξενοδοχείο Lindos Blu

Ένας μικρός παράδεισος στο νησί της Ρόδου

Γράφει ο
αρχιτέκτονας μηχανικός
Αγαπητός Ξάνθης

Σ' ένα μαγευτικό τοπίο, στο βραχώδες γεωφυσικό τοπίο της Λίνδου εμφυτεύτηκε με περίσσια αρχιτεκτονική αλλά και αισθητική τέχνη ένα φιλόξενο ξενοδοχείο. Το «LINDOS BLU».

Ξεπερνώντας την συνηθισμένη γραμμική ανάπτυξη ενός καταλύματος, δημιουργήθηκε σαν φυσική βεντάλια στο σκληροτράχηλο περιβάλλον θέλοντας να δείξει την μεγάλη αγκαλιά στη γη που το φιλοξενεί και το αφήνει γενναϊόδωρα να καμαρώνει ως ένα από τα καλύτερα Boutique Hotel.

Με διεθνείς διακρίσεις, με πρώτα βραβεία για τα εξαιρετικά εστιατόρια του αλλά για και τις άλλες ανέσεις, με επαίνους από τους μεγάλους Τ.Ο (βραβεία κοινού 2010/Conde' Nast Traveller, 2011) δεν διαψεύδει την φήμη που έχει αποκτήσει από το σύντομο χρόνο λειτουργίας του. Η αρχιτεκτονική του σύνθεση ξεπέρασε την μαζικότητα της δόμησης για να καταλήξει σε μια ξενοδοχειακή μορφή αρμονίας φύσης και οικοδομήματος. Το σπάσιμο των όγκων, η ευρυθμία των κτισμάτων αλλά και το αλμυρό αεράκι της θάλασσας του κόλπου των Βληκών διαπερνά κάθε επιφάνεια για να αφήσει στον επισκέπτη στη στάση ως να βρίσκεται στο ΜΙΚΡΟ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ. Σαν να υπάρχει ένας αόρατος ομφάλιος λώρος που μεταφέρει από το σκληρό έδαφος στο αρχιτεκτόνημα όλη την ενέργεια και την ουσία του τόπου, για να μπορέσει να αποδείξει

την βιωσιμότητά του στο χρόνο. Αρχιτεκτονική που δεν λογαριάζει τη φύση, και αντιμετωπίζει με περιφρόνηση το περιβάλλον μέσα στο οποίο πραγματώνεται, δεν μπορεί να λέγεται αρχιτεκτονική. Εδώ, έχει γίνει σοβαρή προσπάθεια για τον κατάλληλο προσδιορισμό της σχέσης τεχνητού -φυσικού ώστε οι δυο έννοιες να αποτελούν η μια συμπληρωματική της άλλης και να θεωρούνται από τους επισκέπτες ως ενιαία και αδιαίρετη ολότητα. Σπάνιο φαινόμενο στην σημερινή συνθήκη κατασκευής, όπου επικρατεί ο αυξητικός όγκος υπέρ της κερδοφορίας.

Η κτιριοδομή του ξενοδοχείου αλλά και το λειτουργικό επίπεδο έχει στο μυαλό του τον φιλοξενούμενο ως επίκεντρο της ζωής. Η τουριστική ήπια ανάγκη δίνει το μέτρο του χώρου και της λειτουργίας και ορίζει με ισορροπία τα γεωμετρικά του στοιχεία. Έτσι ένας χώρος του ξενοδοχείου, μεγάλος ή μικρός, ένα δωμάτιο με πισίνα ή όχι, μια πλευρά του φωτεινή ή σκοτεινή πλημμυρίζει και ζωντανεύει από τις «ανθρώπινες παρουσίες» απομονώνοντας και εξαλείφοντας ότι μένει σιωπηλό και αδρανές από την απουσία τους.

Η γεωμετρία υπάρχει από τότε που ο άνθρωπος θέλησε να βάλλει τάξη στον χώρο, να περιγράψει το έδαφος, να αποσαφηνίσει τον προσωπικό χώρο. Η λογική αυτή δημιούργησε τα πρώτα σχήματα. Αυτά τα απλά αλλά διακριτά σχήματα του σχεδιασμού κρύβουν μέσα τους το ξενοδοχείο αλλά σε συνδυασμό με την δική του μοναδική ταυτότητα. Ένα «μη κτίριο» μέσα στο άλλο κτίριο. Παρουσιάζεται ως ένα κοχύλι βγαλμένο από την κα-

ταγάλανη κοντινή θάλασσα που κρύβεται περίτεχνα στις φυσικές κάμπυλες του εδάφους αλλά διαθέτει παράλληλα ένα ζωντανό οργανισμό που ζει, ψυχαγωγείται, διατρέφεται μέσα του. Ένα μαγευτικό ξενοδοχειακό κέλυφος που δεν αφήνει τον επισκέπτη δυσαρεστημένο και αδύναμο, αλλά του πλάθει αισθήματα ανακούφισης, εξωστρέφειας, φυγής προς την ηρεμία της θάλασσας και ψυχικής αρμονίας. Το ογκομέτρημα δεν χτίστηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις της μάζας αλλά της ποιότητας και της εναλλακτικότητας. Οι εγκ/σεις ακολουθούν την κλιμακωτή ανάπτυξη κωγμένη στην αμφιθεατρική διάταξη του οικοπέδου με ανοικτή θέα προς την θάλασσα πάνω σε ένα κεντρικό άξονα ανάπτυξης. Το νερό χαδεύει «ερωτικά» το κτίριο δηλώνοντας την κυριαρχία του στη ζωή του ξενοδοχείου και παίζοντας παράλληλα με τις φωτεινότητες και τις σκοτίες σε ένα παιχνίδι συμπάθειας με την χρήση γήινων υλικών και βιοκλιματικής απαλότητας καθισμένο πάνω στο κρύσταλλο και στο soft χρωματισμό. Η επέμβαση δεν υποκλίνεται δουλικά στην ποσότητα αλλά εκπέμπει την δική του ιδιομορφία που την κάνει να ξεχωρίζει από τα άλλα ξενοδοχεία του παρελθόντος ανοίγοντας νέους ορίζοντες για τα καταλύματα που θα έλθουν στο μέλλον.

Σίγουρα αναβαθμίζει όλο το τουριστικό προϊόν του νησιού ειδικά σήμερα που το έχουμε όλοι μας ανάγκη. Σε μια εποχή της μαζικότητας, ξενοδοχείο τέτοιου τύπου στέκοντας συντροφικά και με άλλα του ίδιας στάθμης, αποδίδει το ζητούμενο για το νησί. Την αισθητική με την φιλοξενία.